

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0121/2014

17.2.2014

POROČILO

o čim boljšem izkoriščanju potenciala najbolj oddaljenih regij z ustvarjanjem sinergije med strukturnimi skladi in drugimi programi EU
(2013/2178(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalec: Younous Omarjee

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	16
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	19

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o čim boljšem izkoriščanju potenciala najbolj oddaljenih regij z ustvarjanjem sinergije med strukturnimi skladi in drugimi programi EU 2013/2178(INI)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 349 in člena 355(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki najbolj oddaljenim regijam priznava poseben status ter določa sprejetje „posebnih ukrepov“ za polno izvajanje Pogodb in skupnih politik,
- ob upoštevanju člena 107(3)(a) PDEU v zvezi s sistemom državnih pomoči za te regije,
- ob upoštevanju člena 174 in naslednjih členov PDEU, ki določajo cilj ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter opredeljujejo finančne strukturne instrumente za njihovo uresničevanje,
- ob upoštevanju vseh sporočil Evropske komisije o najbolj oddaljenih regijah, zlasti sporočila z dne 17. oktobra 2008, naslovljenega „Najbolj oddaljene regije: prednost Evrope“(COM(2008)0642),
- ob upoštevanju vseh svojih resolucij o najbolj oddaljenih regijah, zlasti resolucije z dne 20. maja 2008 o strategiji za najbolj oddaljene regije: dosežki in prihodnji izzivi¹,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom „Regije 2020 – ocena prihodnjih izzivov za regije EU“(SEC(2008)2868),
- ob upoštevanju sporočila Réuniona z dne 7. julija 2008 s konference, naslovljene „Evropska unija in njene čezmorske države in ozemlja: strategije za boj proti podnebnim spremembam in izgubljanju biotske raznovrstnosti“ in ob upoštevanju sklepa Sveta Evropske unije z dne 25. junija 2009 o srednjeročni oceni izvajanja akcijskega načrta EU za biotsko raznovrstnost in razvoju strategije EU za invazivne tuje vrste,
- ob upoštevanju skupnega memoranduma najbolj oddaljenih regij z dne 14. oktobra 2009 o najbolj oddaljenih regijah za obdobje do leta 2020,
- ob upoštevanju skupne platforme z dne 6. julija 2010, ki jo je na predsednika Evropske komisije Joséja Manuela Durãa Barrosa nasloвила konferenca poslancev Evropskega parlamenta iz najbolj oddaljenih evropskih regij,
- ob upoštevanju skupnega memoranduma Španije, Francije, Portugalske in najbolj oddaljenih regij z dne 7. maja 2010 o prenovljeni viziji evropske strategije za najbolj oddaljene regije,
- ob upoštevanju skupnega prispevka najbolj oddaljenih regij z dne 28. januarja 2011 k petemu poročilu o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji,

---

¹ UL C 279 E, 19.11.2009, str. 12.

- ob upoštevanju poročila člana Evropske komisije Michela Barnierja z naslovom „Najbolj oddaljene evropske regije na enotnem trgu: vpliv Unije v svetu“, ki ga je predstavil Pedro Solbes Mira,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o vlogi kohezijske politike v najbolj oddaljenih regijah Evropske unije v okviru strategije Evropa 2020¹,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. junija 2012 z naslovom „Najbolj oddaljene regije Evropske unije: na poti k partnerstvu za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2012)0287),
  - ob upoštevanju poročila poslanca Sergeja Letchimyja za predsednika francoske vlade, naslovljenega „Člen 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije: prispevek k uporabi okvira odstopanja za namene splošnega projekta razvoja najbolj oddaljenih regij“,
  - ob upoštevanju vseh skupnih prispevkov ter tehničnih in političnih dokumentov konference predsednikov najbolj oddaljenih regij Evropske unije, zlasti ob upoštevanju sklepne izjave 19. konference predsednikov najbolj oddaljenih regij Evropske unije, ki je potekala 17. in 18. oktobra 2013,
  - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A7-0121/2014),
- A. ker prednosti, viri in potenciali najbolj oddaljenih regij, ki jih Evropska komisija priznava v svoji strategiji iz leta 2008 in sporočilu iz leta 2012, zajemajo ključna področja za Evropsko unijo z vidika raziskav, inovacij in rasti ter se te regije premalo podpirajo in financirajo iz evropskih skladov in programov,
  - B. ker so najbolj oddaljene regije sestavljene iz sklopa arhipelagov in otokov ter regije, obdane z amazonskim gozdom, in so zato zanje značilne posebne skupne omejitve, zaradi katerih se razlikujejo od drugih geografskih posebnosti Unije (otoških, gorskih in redko poseljenih regij);
  - C. ker so ob upoštevanju ciljev, ki si jih je Unija postavila za uresničitev strategije Evropa 2020 za rast, strategije Obzorje 2020, strategije Energija 2020, programov LIFE+ in Natura 2000 ter vseevropskih telekomunikacijskih, prometnih in energetske omrežij, najbolj oddaljene regije vzorčni primer regij, ki lahko bistveno pripomorejo k uresnitvi teh izzivov,
  - D. ker je treba v zvezi s tem spodbujati dolgoročne naložbe in inovativnost najbolj oddaljenih regij, da bi tako trajno okrepili njihov gospodarski in družbeni razcvet ter povečali možnosti za uspeh različnih strategij Unije,
  - E. ker je za uresničitev teh strategij strukturne in evropske investicijske sklade za najbolj oddaljene regije treba prilagajati ali dopolnjevati, da bi lahko te regije z vsemi svojimi potenciali in v skladu s svojimi namerami sodelovale pri premagovanju velikih izzivov Evropske unije,

---

¹ UL C 258E, 7.9.2013, str. 1.

- F. ker trenutni položaj, ki ga zaznamuje gospodarska in socialna kriza, posebej močno vpliva na najbolj oddaljene regije Evropske unije, zlasti na področjih konkurenčnosti in zaposlovanja, ter ker je treba kot odgovor na potrebo po gospodarski rasti in za reševanje problematike brezposelnosti nujno zagotoviti ustrezne rešitve v prihodnjem finančnem in programskem obdobju;
- G. ker je treba člen 349 uporabljati tudi kot pravno podlago, ki najbolj oddaljenim regijam omogoča, da s posebnimi ukrepi najdejo mesto, ki bi jim moralo pripadati v različnih programih EU, s katerimi bi lahko učinkovito in konkretno razvijali potencialne, ki se jim priznavajo,
- H. ker bi lahko najbolj oddaljene regije postale pilotna ozemlja in primeri vzorčnih ozemelj, ki koristila celotni Uniji na področjih, kot so biotska raznovrstnost, okolje, prilagajanje podnebnim spremembam, upravljanje in opazovanje ekstremnih vremenskih pojavov, raziskave, inovacije, prostor, letalska in vesoljska panoga, oceani, pomorsko prostorsko načrtovanje in pomorsko upravljanje, seizmologija, vulkanologija, zdravje, obnovljivi viri energije, promet, telekomunikacije, zmožnost nudenja človekoljubne pomoči v izrednih razmerah v tretjih državah ter kultura,
- I. ker se najbolj oddaljene regije nahajajo v morskih bazenih Karibov, Indijskega oceana in Atlantskega oceana ter ima Evropska unija zaradi njih status svetovne pomorske velesile, hkrati pa njihova geostrateška lega pripomore k svetovni razsežnosti Unije ter so ta območja izjemno bogata z naravnimi, morskimi in ribolovnimi viri, ki predstavljajo 50 % svetovne biotske raznovrstnosti,
- J. ker so najbolj oddaljene regije edinstvene ter tvorijo skupno celoto, ki je hkrati v Evropski uniji in zunaj nje ter jo mora Evropska komisija spodbujati in podpirati, zlasti z izoblikovanjem skupnih politik,
- K. ker je treba za optimizacijo potenciala najbolj oddaljenih regij ustvariti čim boljše sinergije med vsemi instrumenti, skladi in programi Unije,

Novo možnosti za najbolj oddaljene regije

1. je prepričan, da so potenciali, prednosti, viri in izkušnje najbolj oddaljenih regij dodatna možnost za Unijo in države članice pri spopadanju z izzivi, s katerimi se srečujejo na področjih globalizacije, inovativnosti, rasti, socialne kohezije, demografskih pritiskov, podnebnih sprememb, preprečevanja tveganja velikih naravnih katastrof, energetike, trajnostnega upravljanja naravnih virov in ohranjanja biotske raznovrstnosti;
2. je prepričan, da boljši dostop najbolj oddaljenih regij do različnih programov in sredstev Unije kratko- in dolgoročno koristi celotni Uniji; obžaluje, da pristop, ki se priporoča na ravni Unije in v skladu s katero se skoraj vse razvojni projekti oddaljenih regij financirajo le iz kohezijske politike;
3. podpira prizadevanja Evropske komisije za izvajanje politik, s katerimi bi okrepili avtonomijo, utrdili gospodarstvo in ustvarjali trajnostna delovna mesta v najbolj oddaljenih regijah, pri čemer je treba izkoristiti njihove prednosti, praktične in domiselne ukrepe na podlagi člena 349 PDEU ter ad hoc instrumente, zlasti na področjih energije,

prometa ter informacijskih in komunikacijskih tehnologij, za vsakega od skladov in programov, ki vključujejo cilje, s katerimi je mogoče prednosti najbolj oddaljenih regij spremeniti v trajnosten razvoj;

4. poudarja tudi, da morajo najbolj oddaljene regije videti, da evropske politike med drugim preko posebnih finančnih in carinskih instrumentov prispevajo k spodbujanju in diverzifikaciji gospodarske osnove gospodarstev najbolj oddaljenih regij in ustvarjanju delovnih mest;
5. meni, da je člen 349 PDEU ustrezna pravna podlaga za sprejemanje posebnih ukrepov za najbolj oddaljene regije, vendar obžaluje omejeno in skromno uporabo te določbe Pogodbe, s katero je omogočena posebna obravnava na podlagi statusa najbolj oddaljene regije;
6. poziva Komisijo, naj oblikuje skupine za stike med različnimi evropskimi komisarji, medresorsko delovno skupino, ki usklajuje politike v zvezi z najbolj oddaljenimi regijami, in izvoljenimi poslanci najbolj oddaljenih regij v Evropskem parlamentu, da bi tako omogočili pregled nad izvajanjem programov za najbolj oddaljene regije;
7. poudarja, da so najbolj oddaljene regije zaradi svoje oddaljenosti od evropske celine prenašalci vpliva Evropske unije, ki se zaveda svoje svetovne razsežnosti in vpliva v svetu, v katerem potekajo korenite spremembe;
8. vztraja, da je treba najbolj oddaljenim regijam nameniti posebno pozornost za primer naravnih nesreč, pri čemer je treba v skladu s členom 349, ki omogoča sprejetje posebnih ukrepov, upoštevati njihove posebnosti, in hkrati opozarja na pomen usklajevanja med strukturnimi skladi in Solidarnostnim skladom Evropske unije;
9. poziva, naj vlaganja v okviru storitev splošnega gospodarskega pomena v informacijske in komunikacijske tehnologije, promet, vodo in energijo postanejo prednostne naložbe v teh regijah, ter zagovarja večjo usklajenost ureditve za državne pomoči v najbolj oddaljenih regijah, da bi tako uresničili cilje strategije Evropa 2020;
10. je prepričan, da je zavedanje svetovne razsežnosti, s katero se lahko izkaže Unija, tesno povezano s pozornostjo, ki jo ta namenja svojim najbolj oddaljenim regijam; je prepričan, da Unija in države članice ne upoštevajo povsem teže in pomena, ki ju bodo imele v prihodnosti njihove strateške izbire naložb v najbolj oddaljene regije, kar kaže na to, da premalo vlagajo v lastno svetovno in mednarodno razsežnost; meni, da je za najbolj oddaljene regije bistvenega pomena, da se izboljšajo sinergije med instrumenti in programi, da bi tako spodbudili mednarodno sodelovanje teh regij po svetu;
11. opozarja, da je treba spodbujati sinergije med strukturnimi skladi in drugimi programi Unije, sprejeti makroregionalno perspektivo in izdelati strategije za makroregije, ki bodo vključevale najbolj oddaljene regije, da bi tako izkoristili značilnosti in vire teh regij;
12. poziva nacionalne in regionalne organe, naj izkoristijo pristop na podlagi financiranja iz več skladov ter naj v mejah mogočega in čim učinkoviteje izoblikujejo povezave med strukturnimi skladi in finančnimi instrumenti drugih programov Evropske unije;

13. poziva Komisijo, naj poglobi evropsko strategijo v zvezi z najbolj oddaljenimi regijami, da bi tako omogočili razvoj prednosti teh regij ter upoštevali njihove strukturne in stalne omejitve; v tem okviru poziva Komisijo, naj poskrbi za nadaljnje ukrepanje v zvezi s predlogi najbolj oddaljenih regij, zlasti tistimi iz njihovih akcijskih načrtov;

Sinergije s programom Obzorje 2020

14. meni, da imajo najbolj oddaljene regije možnost, da prevzamejo vodilno vlogo, kar zadeva raziskave in tehnologijo na področjih, opredeljenih v ciljih programa Obzorje 2020, kot so prostor, letalska in vesoljska panoga, biotehnologije, opazovanje naravnih tveganj, pomorske raziskave, biotska raznovrstnost, obnovljivi viri energije, zdravje, prilagajanje podnebnim spremembam in pametni prevoz;

15. opozarja, da je cilj kohezijske politike 2014–2020 med drugim krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij;

16. obžaluje, da projekti najbolj oddaljenih regij, ki le zelo težko izpolnijo zahteve za pridobitev finančnih sredstev Skupnosti, niso bili dovolj podprti z okvirnim programom za raziskave in razvoj za obdobje 2007–2013, kar je povzročilo šibko udeležbo, majhen delež uspešnosti in zmanjšano navzočnost najbolj oddaljenih regij v evropskih raziskovalnih omrežjih; v zvezi s tem Komisijo poziva, naj podpira raziskave v najbolj oddaljenih regijah in spodbuja doseganje kritične mase;

17. ocenjuje, da Evropski sklad za regionalni razvoj ne more sam dovoliti najbolj oddaljenim regijam, da se odzivajo na cilje kohezijske politike in strategije Evropa 2020 in Obzorje 2020; meni, da mora Komisija v zvezi s tem prilagoditi in zagotavljati dostop najbolj oddaljenih regij programu Obdobje 2020 z vzpostavitvijo programov, ki spodbujajo vključevanje najbolj oddaljenih regij v evropska in mednarodna omrežja za raziskave in inovacije; v zvezi s tem opozarja, da strategija Obzorje 2020 v oddelku v zvezi s programom za širitev sodelovanja in razširjanje odličnosti poudarja obstoj precejšnjih razlik pri učinkovitosti raziskav in inovacij ter posebnih ukrepov za razširjanje odličnosti in širitev sodelovanja v državah članicah, ki zaostajajo na področju razvoja in inovacij, ki so bile ugotovljene v inovacijski preglednici Unije;

18. se zavzema za povečanje vrednosti in strukturni razvoj univerz najbolj oddaljenih regij, da bi tako v sinergiji s programom Obzorje 2020 pripomogli k povečanju vpliva njihovih univerz, raziskovalnih središč, raziskovalcev in študentov na evropski in mednarodni ravni; opozarja, da so programi, ki spodbujajo mobilnost študentov, profesorjev in uradnikov med univerzami, v najbolj oddaljenih regijah resno ogroženi zaradi višjih stroškov, ki nastajajo zaradi njihove izoliranosti in oddaljenosti;

19. opozarja, da morajo biti programi za raziskave in inovacije dovolj prožni, da se lahko prilagodijo novim mejam in izzivom v zvezi z znanjem, na primer kar zadeva globoko morje, saj je to področje z velikim potencialom;

20. opozarja, da so velikanska bogastva morskega dna in velikanski biogenetski, mineralni in biotehnološki potencial najbolj oddaljenih regij ekonomsko vse zanimivejši in da je to treba upoštevati v „novi evropski strategiji za najbolj oddaljene regije“, da se zagotovi razvoj gospodarstva znanja, ki temelji na morju in ustvarjanju gospodarskih dejavnosti z

visoko dodano vrednostjo na področjih, kot so medicina, farmacija, energetika in drugo;

Sinergije z notranjim trgom

21. poziva Komisijo, naj upošteva različne sklepe iz Solbesovega poročila, da bi tako okrepila vključevanje najbolj oddaljenih regij na notranji trg in njihov razvoj na njem;
22. poudarja, da se konkurenca v najbolj oddaljenih regijah ne uresničuje enako kot v preostalem evropskem prostoru, v večini sektorjev storitev splošnega gospodarskega pomena pa prosto delovanje trga ni mogoče, saj dejavnosti teh sektorjev niso zanimive za zasebne vlagatelje; v najbolj oddaljenih regijah je ponudba kakovostnih storitev po konkurenčnih cenah mogoča le z ustreznim nadomestilom države in zaradi zagotavljanja teh storitev v teh regijah mora Komisija nujno izdelati oceno, da bo tako lahko predvidela večjo prožnost in prilagoditev obstoječega zakonodajnega okvira Unije temu dejanskemu stanju;
23. poziva Komisijo, naj upošteva določbe v zvezi s konkurenco, da bi tako preprečili monopole in nezakonite omejevalne sporazume v najbolj oddaljenih regijah;
24. poziva Komisijo, naj objavi vodnik za mala in srednja podjetja v najbolj oddaljenih regijah in njihov prispevek k notranjemu trgu ter naj pri tem upošteva različne evropske programe in sklade, ki se uporabljajo v teh regijah;
25. poziva Komisijo, naj preuči višje stroške in problematiko visokih življenjskih stroškov v najbolj oddaljenih regijah ter naj to upošteva pri izoblikovanju evropskih politik;

Sinergije s programom LIFE+ in strategijo Energija 2020

26. meni, da je mogoče izboljšati potencial najbolj oddaljenih regij pri upravljanju, ohranjanju in obnovi biotske raznovrstnosti, prilagajanju podnebnim spremembam in razvoju obnovljivih virov energije, s čimer bi Uniji hkrati omogočili doseganje lastnih ciljev z ustvarjanjem dodatnih sinergij in financiranja med kohezijsko politiko, programom LIFE+ in strategijo Energija 2020;
27. ugotavlja, da je namen programa LIFE+ za obdobje 2014–2020 sofinancirati inovativne projekte za ohranjanje okolja in boj proti podnebnim spremembam; poudarja pomen izoblikovanja sinergij s petim in šestim ciljem kohezijske politike za obdobje 2014–2020, saj je treba okrepiti sodelovanje najbolj oddaljenih regij v programu LIFE+;
28. obžaluje, da v nasprotju z mnenjem Evropskega parlamenta in sklepi Sveta z dne 25. junija 2009 pripravljalni ukrep BEST ni bil preoblikovan v pravi program za najbolj oddaljene regije in ČDO;
29. obžaluje, da habitati ter živalske in rastlinske vrste, ki bi jih bilo treba zaščititi v francoskih najbolj oddaljenih regijah, niso vpisane v Prilogo I k Direktivi 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, saj je tako onemogočena uporaba zadevne direktive v francoskih najbolj oddaljenih regijah in so bile te izključene iz omrežij in programov Natura 2000;
30. poziva Komisijo, naj na podlagi člena 349 PDEU pripravi poseben program Natura 2000

za najbolj oddaljene regije;

31. poziva Komisijo, naj na podlagi uspešnih zgledov in rezultatov, ki so jih dosegle nekatere najbolj oddaljene regije na področju obnovljivih virov energije, spodbuja ukrepe, s katerimi bi zagotovili energetske avtonomije in uresničili cilje strategije Energija 2020 in jo opozarja na svoj predlog za izoblikovanje posebnega programa za energijo, s katerim bi zmanjšali stroške oskrbe, infrastrukture in storitev v najbolj oddaljenih regijah, da bi tako spodbudili politike na področju obnovljivih virov energije na podlagi programov možnosti za oddaljene in otoške regije (POSEI) ter hkrati dosegli čim boljše sinergije z drugimi smernicami za ukrepanje EU;
32. opozarja na to, da je treba spodbujati boljši izkoristek obstoječega potenciala na področju obnovljivih virov energije na otokih, saj je njihova odvisnost od fosilnih virov energije še bolj problematična zaradi njihove oddaljenosti in geografske izoliranosti; zato meni, da je treba upoštevati potrebo po tem, da se v evropski energetske politiki določijo instrumenti, s katerimi bo mogoče ustrezno reševati težave, ki jih povzročajo izolirani energetske sistemi;

Sinergije z evropskimi programi za mlade

33. poudarja, da se osmi, deveti in deseti cilj nove kohezijske politike nanašajo na delovna mesta, socialno vključevanje, boj proti revščini, izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje;
34. poudarja, da se najbolj oddaljene regije uvrščajo med evropske regije, ki se spopadajo z najvišjo stopnjo brezposelnosti, zlasti med mladimi; namenja pozornost težavam pri izvajanju skladov, ki so namenjeni sofinanciranju jamstev za mlade; sicer obžaluje pomanjkanje posebnih določb za najbolj oddaljene regije v programih zaposlovanja in socialnih inovacij in opozarja, da so se najbolj oddaljene regije soočale s težavami pri koriščenju možnosti, ki jih nudi program Progress; pozdravlja razvoj socialne razsežnosti preko izvajanja nujnega pilotnega načrta boja proti brezposelnosti v najbolj oddaljenih regijah; zahteva uvedbo posebnih skupin za ukrepanje za zaposlovanje mladih pri Komisiji, ki bodo zagotavljale izvajanje jamstev za mlade in mobilizacijo Evropskega socialnega sklada in identifikatorja pravnih subjektov;
35. poziva Evropsko investicijsko banko, naj najbolj oddaljene regije vključi v svojo pobudo za ustvarjanje delovnih mest za mlade in svoj program za naložbe v strokovno znanje;
36. je zaskrbljen zaradi velikega odtekanja strokovnega znanja iz najbolj oddaljenih regij zaradi visokih stopenj brezposelnosti in nezadostne ponudbe usposabljanj, čeprav je usposobljena in kvalificirana delovna sila nujno potrebna za trajnostno rast, zlasti na področjih, posebej značilnih za te regije, ali tradicionalnih področjih, pa tudi za povečanje dinamičnosti razvoja novih dejavnosti in soočanje s svetovno konkurenco;
37. opozarja, da je cilj novega programa Erasmus razvijati družbo znanja; poudarja, da je uresničitev tega cilja nujna za izvedbo strategije Evropa 2020, v okviru katere je znanje glavno gonilo evropskega gospodarstva; zato poudarja, da je treba ustvariti več sinergij med programom Erasmus in Evropskim socialnim skladom (ESS) v najbolj oddaljenih regijah, da bi tako povečali dinamičnost človeških virov in lokalnih strokovnih znanj, ki so močna

gonilna sila rasti;

38. podpira razvoj univerzitetnih zmogljivosti najbolj oddaljenih regij in novih panog odličnosti, da bi tako okrepili privlačnost in vpliv univerz najbolj oddaljenih regij v Evropi; podpira razvoj partnerstev med univerzami, ki jih je treba razširiti tudi na univerze tretjih držav, s katerimi najbolj oddaljene regije vzdržujejo prednostne odnose; zahteva tudi, da se iz programov ERASMUS+ in EURES podprejo dodatni prevozni stroški, povezani z omejitvijo zaradi razdalje, da bi lahko študenti iz najbolj oddaljenih regij izkoristili evropske programe izmenjav na področju izobraževanja, univerzam v teh regijah pa, da poskusijo čim bolj izkoristiti program Erasmus Mundus, ki se izvaja med državami članicami in preostalim svetom;

Sinergije z vseevropskimi omrežji (prometnim, telekomunikacijskim in energetske)

39. povzema Teixeiraovo poročilo o vlogi kohezijske politike v najbolj oddaljenih regijah Evropske unije v okviru strategije Evropa 2020 (2011/2195(INI)), ki vključuje poziv Komisiji, naj oblikuje poseben program na področju energije, prometa ter informacijskih in komunikacijskih tehnologij, ki bo temeljil na programih POSEI, ter zlasti poseben okvir za pomoč na področju prometa v najbolj oddaljenih regijah, predvsem v korist javnega prevoza in razvoja pomorskega prometa med otoki;
40. poudarja, da je treba v najbolj oddaljenih regijah razvijati sinergije med vseevropskimi omrežji, mehanizmom za medsebojno povezovanje v Evropi, programoma Civitas in Obzorje 2020 ter naložbami ESRR in Kohezijskega sklada, ki se navezujejo na promet, telekomunikacije in energijo;
41. opozarja, da je dostopnost osrednjega pomena pri razvoju najbolj oddaljenih regij, kjer pogosto terja obstoj zapletene notranje in zunanje mreže storitev pomorskega in zračnega prometa, kar ustvarja težke pogoje za mobilnost in dostopnost v najbolj oddaljenih regijah, ki nimajo druge možnosti kot letalski in pomorski prevoz ter se morajo poleg tega spopadati z zvišanjem cen prevoza, ki ima samo po sebi negativne posledice na gospodarskem in družbenem področju;
42. pozdravlja prizadevanja Komisije za vključitev najbolj oddaljenih regij v vseevropska omrežja, vendar obžaluje, da je večina teh regij izključenih iz prednostnih koridorjev in torej tudi iz financiranja na podlagi instrumenta za povezovanje Evrope; poziva Komisijo, naj to izključitev ponovno obravnava v okviru svoje strategije za najbolj oddaljene regije in da zagotovi naložbe v promet v teh regijah kot rešitev za njihovo izoliranost in otoško lego; poziva Komisijo, naj uvede sektorski okvir posebej za najbolj oddaljene regije za spodbujanje dostopnosti in povezanosti najbolj oddaljenih regij z evropsko celino;
43. vendar hkrati obžaluje, da projekti pomorskih avtocest niso v naprednejši fazi, saj se prednostno obravnavajo povezave na kratke razdalje, s čimer se diskriminatorno izključujejo najbolj oddaljene regije; poziva Komisijo, naj to izključitev ponovno obravnava v okviru svoje strategije za najbolj oddaljene regije;
44. poudarja, da je treba revidirati predpise v zvezi z državnimi pomočmi za pomorski promet, da bi omogočili dodelitev državnih pomoči za povezave med najbolj oddaljenimi regijami in tretjimi državami;

45. vztraja pri tem, da je treba prilagoditi klasifikacijo regionalnih letališč, ki je v primeru najbolj oddaljenih regij ni mogoče omejiti le na vprašani pretoka potnikov in donosnosti;
46. meni, da ob upoštevanju položaja, ki ga zavzema digitalno gospodarstvo, vrzel med najbolj oddaljenimi regijami in Evropo zavira razvoj in konkurenčnost najbolj oddaljenih regij; ugotavlja, da zamuda pri uvajanju in posodabljanju informacijskih in komunikacijskih tehnologij v najbolj oddaljenih regijah geografsko oddaljenost podkrepljuje še z digitalnim zaostankom; predlaga krepitev razvoja na področju informacijske in komunikacijske tehnologije s širitvijo in posodobitvijo omrežij, uporabo sinergij z ESRR in poenostavitvijo dostopa teh projektov do sredstev Evropske investicijske banke ter poleg tega vztraja, da je treba tem regijam zagotoviti tudi prednostni dostop do programov GMES in GALILEO;

Sinergije s pomorskimi politikami EU (skupno ribiško politiko ter Evropskim skladom za pomorstvo in ribištvo)

47. opozarja, da ima Evropska unija zaradi najbolj oddaljenih regij status največje svetovne pomorske velesile;
48. poziva Komisijo, naj se bolje zave svoje svetovne pomorske razsežnosti, pomena morij, oceanov in modre rasti za celotno EU, strateškega položaja, ki ga imajo njene najbolj oddaljene regije, ter vloge, ki jo lahko te regije in ozemlja odigrajo pri trajnostnem izkoriščanju morij, oceanov in obalnih območij, svetovnem pomorskem upravljanju in razvoju gospodarstva znanja, ki temelji na morju;
49. ugotavlja, da primanjkuje sinergij med kohezijsko politiko in skupno ribiško politiko, ki še ne upošteva dovolj dejanskega stanja v teh regijah; vztraja, da je treba ohraniti program POSEI za ribištvo, ter predlaga razvoj raziskav in inovacij v pomorskem gospodarstvu kot potencialih za rast;
50. poudarja, da so najbolj oddaljene regije odvisne od ribolovnih virov v svojih izključnih ekonomskih conah, ki so z biološkega in ekološkega vidika zelo krhke, zato je smiselno, da se njihova biogeografsko občutljiva območja ustrezno in učinkovito zaščitijo, zlasti z zagotovitvijo izključnega dostopa lokalnemu ladjevju, ki uporablja okolju prijazna ribolovna orodja; poudarja, da je treba zagotoviti uravnoteženo izkoriščanje njihovih virov in ob tem ohraniti ribolovno dejavnost; poziva k vključitvi akterjev iz najbolj oddaljenih regij in dolgoročnega interesa lokalnih prebivalcev sosednjih držav v pogajanja o prihodnjih ribiških sporazumih EU in da se v oceno učinka sistematično vključi poglavje o najbolj oddaljenih regijah;
51. obžaluje, da je bil program POSEI za ribištvo, s katerim je bil vzpostavljen sistem nadomestil za višje stroške, ki nastajajo zaradi velike oddaljenosti pri prodaji nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj oddaljenih regij, pred kratkim vključen v Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR) in torej ni več urejen z ločeno uredbo, posebej namenjeno izključno tem regijam, s čimer se je zmanjšal pomen „pozitivne diskriminacije“, ki se priznava kot pravica najbolj oddaljenih regij na podlagi člena 349 PDEU;
52. obžaluje, da v novi skupni ribiški politiki zaradi njihovega položaja, niso bile odobrene pomoči za obnovo ladjevja v teh regijah;

Sinergije s skupno kmetijsko politiko

53. ugotavlja, da je kmetijstvo dinamičen sektor, ki zagotavlja delovna mesta in pripomore k razvoju dejavnosti z veliko dodano vrednostjo; kljub temu opozarja na posebnosti, ki jih ima kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah in ki močno vplivajo na to dejavnost, zlasti na majhnost kmetijskih gospodarstev ali omejenost trga; opozarja, da je tretji cilj nove kohezijske politike krepitev malih in srednjih podjetij (MSP) v kmetijskem sektorju;
54. opozarja, da se kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah srečuje z izzivi diverzifikacije in konkurenčnosti ter z novimi izzivi, povezanimi zlasti z globalizacijo, liberalizacijo trgov, prehransko neodvisnostjo in trajnostnim razvojem;
55. poudarja, da je treba program možnosti za oddaljene in otoške regije (POSEI) ohraniti in da je prilagojen dejanskemu stanju v najbolj oddaljenih regijah, vendar mu kronično primanjkuje finančnih sredstev, kar je treba nujno spremeniti; poudarja, da je treba temu programu zagotoviti potrebna sredstva za nadomestilo proizvajalcem iz najbolj oddaljenih regij za posledice liberalizacije trgov, predvidene v več sektorjih, povezanih z evropskimi politikami in sklenitvijo mednarodnih sporazumov, zlasti v sektorju mleka, sladkorja, ruma, mesa in banan; poudarja tudi gospodarski, socialni in okoljski pomen vseh vrst kmetijske proizvodnje v najbolj oddaljenih regijah; zagovarja ohranitev sistema POSEI v lastnem in samostojnem okviru;
56. spodbuja izoblikovanje sinergij med kohezijsko politiko in Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja, da bi zagotovili trajnostno upravljanje vodnih virov s posodobitvijo, razširitvijo namakalnih omrežij, prostorsko ureditvijo, usposabljanjem ter povečanjem turistične vrednosti trajnostnega kmetijstva in kmetijskih skupnosti;
57. poziva Komisijo, naj poveča dinamičnost endogene kmetijske proizvodnje in trženje v kratki prodajni verigi, z drugimi besedami kakovostno lokalno proizvodnjo namesto uvoza;
58. podpira izoblikovanje zaščitene oznake porekla, kontrolirane oznake porekla in lokalnih oznak v najbolj oddaljenih regijah ter zahteva promocijsko politiko, ki bo ustrezala potrebam teh regij, in politiko zaščite geografskih oznak;

Sinergije z zunanjo politiko Unije

59. obžaluje, da evropski skladi, Evropski razvojni sklad (ERS), ESRR in evropsko teritorialno sodelovanje (ETS) še vedno niso dovolj povezani, zlasti na področju projektov čezmejnega sodelovanja, čeprav je prav to bistveno za uresničitev ciljev, ki so si jih zastavili ti skladi; v zvezi s tem opozarja, da je treba zagotoviti združljivost pravil načrtovanja, ki se uporabljajo za ERS in ESRR;
60. poziva Komisijo, naj spodbudi usklajevanje med državami članicami EU, najbolj oddaljenimi regijami, ČDO ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (državami AKP), da bi tako okrepili dialog in spodbudili vključevanje najbolj oddaljenih regij v njihove geografske baze; v ta namen izpostavlja osrednjo vlogo, ki bi jo morale v še večji meri odigrati delegacije EU, da bi poenostavile dialog med različnimi akterji, vključenimi v načrtovanje programov v najbolj oddaljenih regijah, ČDO in državah AKP;

61. poziva Komisijo, naj bolje upošteva geostrateški položaj, ki ga imajo najbolj oddaljene regije zaradi bližine z več celinami;
62. poziva Komisijo, naj dokonča akcijski načrt za razširjeno sosedstvo, na katerem dela vse od leta 1999 in opredeli prepreke in rešitve, ki omogočajo regionalno vključevanje najbolj oddaljenih regij v njihove geografske bazene; v tem okviru opozarja na prednostne zgodovinske in kulturne odnose vsake najbolj oddaljene regije z nekaterimi tretjimi državami, pa tudi na potencialni razvoj gospodarskih in trgovinskih odnosov ter sodelovanja z več svetovnimi regijami;
63. prosi Komisijo, naj bolje upošteva vpliv trgovinskih sporazumov, sklenjenih s tretjimi državami, na gospodarstva najbolj oddaljenih regij, in sicer tako, da se zahteva sistematična priprava predhodne ocene učinka v zvezi z zaščito t. i. občutljivih proizvodov, če je to utemeljeno, in v zvezi s pravičnim nadomestilom za škodo, povzročeno nekaterim posebnim panogam; zahteva tudi vzpostavitev posvetovalnega mehanizma za regionalne organe v teh regijah; priporoča Komisiji, naj za mednarodne sporazume, ki se jih izvaja, načrtuje redne študije, ki bodo omogočile ocenjevanje in upoštevanje šibkosti trgov v najbolj oddaljenih regijah;
64. obžaluje, da v sporazumih, sklenjenih z latinskoameriškimi državami in državami AKP, niso bili upoštevani interesi najbolj oddaljenih regij ter da pred pogajanja o teh sporazumih ni bila izvedena nobena ocena učinka;
65. poziva Evropsko komisijo, naj v pogajanja o trgovinskih sporazumih z državami AKP v neposredni bližini najbolj oddaljenih regij sistematično vključuje poseben sklop za izoblikovanje trga med najbolj oddaljenimi regijami in državami AKP, da bi tako zagotovili boljše vključevanje teh regij v njihovo geografsko okolje;
66. opozarja na velik pomen, ki ga imajo najbolj oddaljene regije pri tem, da lahko Unija razvija in uporablja svoje sposobnosti nudenja človekoljubne pomoči ob naravnih nesrečah; zato poziva k vzpostavitvi evropskih sil civilne zaščite;

Sinergija s programi za boj proti revščini in socialni izključenosti

67. opozarja na temeljne težave, zlasti na socialno izključenost, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene regije; opozarja, da je deveti cilj nove kohezijske politike spodbujanje socialne vključenosti ter boj proti revščini in vsem oblikam diskriminacije, ESRR pa predvideva, da bo imela pri naložbah prednost podpora najbolj prikrajšanim prebivalcem;
68. pozdravlja sprejetje Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim in poziva k posebej učinkoviti uporabi tega sklada v najbolj oddaljenih regijah;
69. opozarja, da se nekatere najbolj oddaljene regije zaradi zlasti hitre rasti prebivalstva na svojih ozemljih spopadajo z vse večjimi potrebami po stanovanjih; spodbuja vzpostavitev okvira za naložbe v socialna stanovanja in sprejetje posebnih določb, na podlagi katerih se pomoči, s katerimi se podpirajo naložbe v socialna stanovanja, ne bodo štejele za državne pomoči; ugotavlja, da se nekatere druge najbolj oddaljene regije srečujejo s procesom vse večje depopulacije, ki povzroča degradacijo značilnega habitata teh lokalnih skupnosti, proti čemur se je treba boriti s pomočmi za obnovo mest in za spodbujanje gospodarskih

dejavnosti, prilagojenih različnim lokalnim skupnostim, da bi tako prebivalce prepričali, naj ostanejo;

Sinergije s programom za konkurenčnost podjetij in mala in srednja podjetja (COSME) ter mikrofinančnim instrumentom Progress

70. ugotavlja, da ležijo nekatere najbolj oddaljene regije v okolju, v katerem vlada močna industrijska konkurenca, zlasti zaradi nizkih stroškov delovne sile in dejstva, da so sosednje države bogate s surovinami; opozarja, da se tretji in osmi cilj kohezijske politike 2014–2020 nanašata na krepitev konkurenčnosti MSP in spodbujanje visokokakovostnih in trajnostnih delovnih mest;
71. opozarja, da se morajo mikropodjetja in MSP iz najbolj oddaljenih regij, ki se kljub krizi še naprej pogosto ustanavljajo, spopadati z vse večjimi težavami pri dostopu do financiranja, s čimer sta ogrožena njihov razvoj in nadaljnji obstoj;
72. v zvezi s tem pozdravlja cilje prihodnjega programa COSME, namenjenega podpori evropskim MSP, zlasti v zvezi z vprašanji financiranja in pridobivanja novih trgov; pozdravlja razvoj mikrofinančnega instrumenta Progress; poziva Komisijo, naj zagotovi izvajanje teh programov v najbolj oddaljenih regijah, ter pozdravlja možnost dialoga z Evropsko investicijsko banko in Evropskim investicijskim skladom, da bi tako predvideli možnost prispevka k izboljšanju dostopa do finančnih sredstev za MSP v najbolj oddaljenih regijah z namenom izoblikovanja investicijskih skladov na regionalni ravni v posameznih najbolj oddaljenih regijah in razvoja regionalnih trgov tveganega kapitala;
73. poudarja, da je treba gospodarski razvoj posameznih najbolj oddaljenih regij prilagoditi njihovem potencialu; ugotavlja na primer, da nezadostne zmogljivosti pri obdelavi odpadkov dopuščajo precej manevrskega prostora za napredek na področjih zaposlovanja in okolja;
74. pozdravlja nedavni začetek javnega posvetovanja na temo „Zeleni akcijski načrt za MSP“; zato poziva Komisijo, naj v svoje prihodnje sklepe vključi problematiko pristojnosti MSP v najbolj oddaljenih regijah na tem področju;
75. poudarja, da je turizem eno glavnih gonil gospodarstva najbolj oddaljenih regij; meni, da sta v zvezi s tem za uresničitev cilja spodbujanja diverzifikacije in razvoja trajnostne turistične ponudbe najbolj oddaljenih regij nujna razvoj in posodobitev hotelskih zmogljivosti najbolj oddaljenih regij s skupno podporo ESRR in programa COSME;
76. predlaga poenostavitev vizumskih politik za države članice EU, pa tudi nekatere tretje države, da bi tako olajšali turizem in spodbudili izoblikovanje turizma z več destinacijami, ki bi najbolj oddaljene regije povezoval s sosednjimi državami;

Sinergije s programom Ustvarjalna Evropa

77. opozarja, da je za najbolj oddaljene regije značilna izrazita večkulturnost in da je treba kulturni zakladnici teh regij omogočiti dvosmerne izmenjave z evropsko kulturno zakladnico; poziva Komisijo, naj odpre dostop za projekte iz najbolj oddaljenih regij do programa Ustvarjalna Evropa;

78. poziva Evropsko komisijo, naj opredeli strategijo za razvoj in širjenje vpliva kulturne dediščine najbolj oddaljenih regij po zgledu programa Euromed Heritage IV;
79. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Zgodovina politik združevanja Evropske unije in najbolj oddaljenih regij je doslej temeljila na izvajanju osrednje in temeljne politike solidarnosti prek instrumentov kohezijske politike ter podpore kmetijskemu in ribiškemu sektorju.

S tem poročilom bi želeli preseči obstoječe – včasih izčrpane – vizije in predlagati zasuk pristopa, da bi se tako naložbene politike v najbolj oddaljenih regijah odprle za nove možnosti in omogočile njihov trajnostni razvoj. Za to je treba preseči omejevanje najbolj oddaljenih regij le na regionalne in kmetijske politike, saj je mogoče le s takim pristopom zagotoviti čim boljšo vključitev teh območij in optimalni izkoristek evropske politike kot celote.

Podpora Evropske unije njenim najbolj oddaljenim regijam ni le izraz izvajanja evropske solidarnosti, temveč gre za podporo, ki koristi celotni Evropski uniji pri izvajanju njenih ciljev v zvezi z rastjo, širjenjem vpliva v svetu in sodelovanjem pri premagovanju velikih svetovnih izzivov. Evropska unija je skupaj s svojimi najbolj oddaljenimi regijami lahko le še močnejša pri doseganju ciljev, povezanih s temi izzivi, pa naj gre pri tem za dialog z državami AKP, boj proti podnebnim spremembam, ohranjanje biotske raznovrstnosti, varstvo koralnih grebenov, zdravje ali pa ohranjanje regionalnih jezikov in kulturne raznolikosti. Španske, portugalske in francoske čezmorske regije namreč ponujajo izzive in ambicije za odprto Unijo, obrnjeno k svetu, oceanom, raziskavam, okolju in odličnosti.

Naložbe v najbolj oddaljene regije ter zavedanje njihovega doprinosa in položaja hkrati pomenijo naložbo v prihodnost Evropske unije, usmerjene k naprednemu premagovanju svetovnih izzivov. V trenutnih razmerah, ko se Evropska unija spopada s krizo, zaradi katere je upravičen strah pred umikanjem vase in zapiranjem pred svetom, je treba nujno izstopiti iz začaranega kroga vprašanja „koliko to stane“ in na prvo mesto postaviti bistveni prispevek najbolj oddaljenih regij k svetovnim ambicijam evropske celine. Komisija in Evropska unija morata že danes stopiti na to pot in se še prej znebiti negativističnega pogleda na svet.

Vendar je treba ugotoviti, da ljudje, ki delajo za Evropsko unijo in so jo dolžni predstavljati kot celoto, vse pre pogosto pozabljajo na najbolj oddaljene regije. Na spletni strani Evropske komisije in z njo povezanih agencij neredko naletimo na zemljevide, na katerih najbolj oddaljene regije sploh niso vrisane, ali na tehnične dokumente v zvezi z regijami, sestavljenimi iz tretjih držav, na primer v zvezi s Karibi, Latinsko Ameriko, Indijskim oceanom ali severozahodno Afriko, v katerih ni niti omenjeno, da Evropsko unijo v teh predelih zastopajo njene najbolj oddaljene regije. Prav tako se najbolj oddaljene regije vse pre pogosto skoraj namerno izključujejo iz velikih projektov, s katerimi naj bi dosegli strukturno in materialno povezanost Unije kot take in vseh njenih sestavnih delov. Tako se geografska „največja oddaljenost“ konec koncev vse pre pogosto potencira še z „največjo oddaljenostjo“ v dojemanju teh regij s strani Evropske unije.

Če naj bo Evropska unija projekt, ki temelji na povezovanju, najbolj oddaljenih regij ni več mogoče odrivati na obrobje, pristojni za izgradnjo Evropske unije jutrišnjega dne pa jih ne morejo več šteti za breme.

Odročna lega je morda res pomanjkljivost za najbolj oddaljene regije, medtem ko za Unijo

velja ravno nasprotno: prav oddaljenost teh regij je zanjo prednost.

S členom 349 PDEU se najbolj oddaljenim regijam priznavajo njihove težave in posebnosti, saj te težave in posebnosti obstajajo, so navzoče, materialne in resnične. Posebno in prilagojeno obravnavanje teh regij še ne pomeni prednostnega obravnavanja, saj gre za vključujoče obravnavanje, ki lahko edino omogoči uravnoteženo in polno vključevanje najbolj oddaljenih regij v Unijo. Če bi si prizadevali za njihovo vključevanje, ne da bi pri tem upoštevali, kaj je treba zanje prilagoditi na drugačen način, bi dolgoročno trajno okrepili njihove pomanjkljivosti, ki so se izoblikovale prav zaradi njihove oddaljenosti od evropske celine. S tem bi jih konec koncev trajno izključili iz Evropske unije. Po eni strani so evropske najbolj oddaljene regije tiste, ki se nahajajo na skrajnem obrobju evropske celine, po drugi strani pa se slednja nahaja na skrajnem obrobju teh regij.

Torej je potrebna korenita sprememba, ki jo je treba začeti izvajati že leta 2014, in sicer ne le zato, da bi pozdravili ali priznali prednosti in priložnosti, ki jih imajo evropska čezmorska ozemlja za Unijo, temveč tudi zato, da bi te prednosti in priložnosti – v katerih se hkrati zrcali skupna prihodnost Unije, ki v lastne vizije in možnosti razvoja vključuje tudi svoja čezmorska ozemlja – lahko resnično zaživele. Na podlagi tega bo treba zgraditi tudi koncept evropskih čezmorskih ozemelj, v okviru katerega se bodo najbolj oddaljene regije in ČDO obravnavali kot del iste resničnosti.

Projekti Obzorje 2020, Energija 2020, LIFE+ in Erasmus ter vseevropska energetska, prometna in telekomunikacijska omrežja ne smejo čezmorskih ozemelj več odrivati na skrajno obrobje svojih prednostnih nalog in ciljev. Z vsemi temi strategijami in instrumenti je treba odpraviti pomanjkljivosti pri povezovanju najbolj oddaljenih regij z evropskim prostorom, ob čemer je treba upoštevati tudi potenciale teh regij, ki lahko bistveno pomagajo Evropski uniji pri doseganju zastavljenih ciljev. Tega v zadnjih letih nista počeli niti Evropska komisija niti Evropska unija, zato je zazevala pravcata vrzel, ki jo je treba zapolniti, in sprožiti miselni preskok, da bi spremenili nastali položaj.

S skupno kmetijsko politiko, skupno ribiško politiko, notranjim trgom in pravili, ki jih ti projekti določajo, je treba v prihodnje v zvezi z nekaterimi vidiki zagotoviti, da se bodo vse bolj upoštevale geografske, geoekonomske in podnebne posebnosti najbolj oddaljenih regij, v zvezi z nekaterimi drugimi vidiki pa je treba tak pristop nadaljevati. Brez tega niti skupna kmetijska politika, niti skupna ribiška politika, niti notranji trg najbolj oddaljenim regijam ne bodo mogli omogočiti trajnostnega in usklajenega povezovanja z evropsko celoto.

Prav tako se te regije niti v okviru trgovinske, zunanje in razvojne politike Unije ne smejo več obravnavati kot regije, ki so za Unijo drugotnega pomena. Čezmorska ozemlja so podaljšek Unije v svetu, zato njihovih interesov ne smemo nenehno žrtvovati zaradi pomislekov celine, ki niso le sebični, temveč – kar je še toliko bolj tragično – odražajo pomanjkanje kakršne koli geostrateške in geoekonomske vizije in ne upoštevajo značilnosti najbolj oddaljenih regij niti te niso vključene vanje. In vendar je zavedanje svetovne razsežnosti, s katero se lahko izkaže Unija, tesno povezano s pozornostjo, ki jo ta namenja svojim najbolj oddaljenim regijam in ČDO. Očitno nezanimanje, ki ga kaže Unija v zvezi s svojimi najbolj oddaljenimi regijami in ČDO pri izvajanju večine svojih zunanjih politik (trgovinskih, pomorskih, diplomatskih in razvojnih), jasno kaže na to, da Unija premalo vlaga v lastno svetovno in mednarodno razsežnost.

Torej bo mogoče te možnosti, ki se ponujajo Uniji in njenim najbolj oddaljenim regijam, uresničiti z izoblikovanjem in dopuščanjem sinergij med strukturnimi skladi za najbolj oddaljene regije ter vsemi preostalimi skladi, strategijami in politikami Unije. Poleg tega se bo lahko Evropska unija z novim skupnimi izzivi, s katerimi se sooča, spopadla prav z izoblikovanjem programov in ad hoc orodij, s katerimi bo najbolj oddaljenim regijam podelila položaj in pomen, ki jim pripadata v Uniji, ki se odločno odpira svetu in se zaveda svojih geografskih značilnosti, zgodovine ter gonil svoje rasti in vpliva.

Če se lahko vsi strinjamo glede strateške vizije, ki jo je mogoče izoblikovati za najbolj oddaljene regije, je treba že danes v ospredje postaviti pragmatični pristop, da bi tako iz vseh politik Unije odstranili omejitve, ovire in okove ter omogočili polno sodelovanje teh regij v zadevnih politikah.

Ne moremo več le braniti najbolj oddaljenih regij v Evropi, temveč jih moramo zlasti spodbujati in jim zagotoviti zmago.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	11.2.2014
Izid končnega glasovanja	+ : 31 - : 2 0 : 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Martina Anderson, Karin Kadenbach, Evgeni Kirilov, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Ivana Maletić